



Veekilpkonnad vajavad eluks rohkelt valgust, piisava liikumisruumiga ja sooja veega basseini.

Kilpkonnapäikese valguses talvemasenduse vastu

Terraariumilamp peab roomaja jaoks asendama loomulikku päikesevalgust, mida toas – ja tegelikult ju põhjamaal üldse – napib. Aga ehk on seda “kunstpäikest” pikkadel talvekuudel meie inimestele ja tubastele lemmikloomadelegi vaja?

Mõni aeg tagasi jäid meie veekilpkonnad ilma oma reptiililambist – valgusallikast, mis asendab neile toas ja tegelikult põhjamaal üldse piisavas koguses puuduvat päikesevalgust. Aga jah, lamp põles lihtsalt läbi ja uut polnud kohe võimalik osta.

Kilpkonnad jäid seepeale kiiresti loiuks. Ei huvitanud neid enam söömine ega ujumine. Olid justkui talvunes, aga päriselt polnud ka. Soojenduslambist üksi nende turgutamiseks ei jätkunud.

Mis võib juhtuda kilpkonnaga, kes ei söö, aga ringi uimerdab? Ei midagi head, eks ole!

Niisiis tuli kiiremas korras uus kilpkonnalamp muretseda.

Seni olin näinud vaid pikkade torude kujulisi kilpkonnalampe, mis kiirgavad nii UVA-, UVB- kui õige veidi ka infrapunakiirgust – täpne vahekord sõltub konkreetsest margist.

UVA ja infrapuna

Nüüd sain teada, et olemas on ka teistsugused kilpkonnalambrid – tavalise hõõglambi pirni meenutavad. Lamp, mida meile pakuti ja mille valguses kilpkonnad mõne päevaga taas liikuvaks ning heaisuliseks muutusid, kiirgab vähesel määral UVAd ja pisut enam infrapunakiirgust, UVBd selles valguses pole.

Uue lambi juures kilpkonni imetledes hakkasin aga tajuma sama, mida olin kord varem märganud taimede jaoks mõeldud lambiga valgustatud kala-akvaariumi ääres. Väsimus vähenes, pikast pimedast ajast tingitud masendus lahkus.

Hea oli olla, mujal toas tavaliste laelampide valguses polnud pooltki sama tunnet.

Meil on katusekorter, laeaknaid pole, üksnes kaks otsaakent. Kuna maja on vana, siis on needki aknad

väikesevõitu, just sellised, nagu tookord kombeks oli ehitada. Toas põleb päevad läbi lamp, teisiti on siin suvelgi pimedavõitu.

Mõtlesin siis, et kui meie kilpkonnad asenduspäikest vajavad, siis kardetavasti vajab sedasama nende perehuvaski – seda enam et suurem osa päevast tuleb juba tööga seoses toas viibida.

Mis juhtub, kui panen ühe samasuguse kilpkonnalambi laearmatuuri sisse? Mitte sinna, kus me pidevalt viibime, vaid sellesse nurka, kust aeg-ajalt läbi käime ja vahepeal mõneks tegevuseks ka lühemat aega paigal oleme.

Küsida polnud kelleltki, niisiis proovisin järele.

Juhtuma hakkas aga mitmesuguseid asju. Esiteks paranes meeleolu ja hommikuti oli kergem ärgata, see valgus aitas virguda. Teiseks – loomulikult võis see ka juhus olla – hakkasime perega lõpuks ometi lahti saama nendest nn sesoonsetest viirustest, mis meid üksteise järel oktoobri keskpaigast saati ainsagi puhkehetket kiusanud olid.

Kolmandaks said terveks paari kassi pisut põletikulised silmad, samad kassid lõpetasid ka aevastamise ehk